DOMOV seniorů

RUDNÁ

2. VYDÁNÍ

2026

ČTVRTLETNÍK

Autoři: klienti domova seniorů

Střípky z domova

Oslavenci:

Duben:	Květen:	Červen:
Karel D. (81 let)	Věra Š. (93 let)	Marie B. (91 let)
Dagmar N. (92 let)	Magdaléna V. (91 let)	Anna K. (84 let)
Marie Z. (88 let)	Josef P. (84 let)	Věra P. (86 let)
Marie J. (91 let)	Miroslav H. (80 let)	Petr J. (84 let)

GRATULUJEME!

Když zahradou zněla hudba

Autorka článku: Věra P. (86 let)

Kapela se skládala ze čtyř členů, kteří svým vystoupením vytvořili příjemnou a pohodovou atmosféru. V jejich repertoáru zazněly známé klasické písně, které si mnozí spojují s posezením u táboráku, ale nechyběly ani jejich vlastní autorské skladby. Právě kombinace známých melodií a originální tvorby dodala celému vystoupení jedinečný charakter a zaujala všechny přítomné.

Celá akce se odehrávala na naší zahradě, která se díky prvnímu jarnímu slunci proměnila v ideální místo pro společné setkání. Příjemné počasí, rozkvetlá příroda a přátelská atmosféra vytvořily krásné prostředí, ve kterém si návštěvníci mohli hudbu naplno vychutnat. Mnozí si při známých písních pobrukovali, jiní si jen užívali pohodovou náladu a společnost ostatních.

Hudební vystoupení se setkalo s velmi pozitivním ohlasem a bylo příjemným zpestřením celého dne. Děkujeme kapele za krásný hudební zážitek i všem, kteří přišli strávit společný čas. Věříme, že podobných akcí si v budoucnu užijeme ještě mnoho.

Beseda s velitelem místního sboru hasičů

Autorka článku: Jiřina S. (92 let)

Jedno odpoledne jsme měli v našem domově opravdu zajímavou návštěvu. Přijel za námi pan Blažek, velitel místního sboru dobrovolných hasičů, aby nám povyprávěl o své práci. Už od začátku bylo vidět, že své povolání dělá s nadšením a že má spoustu zkušeností, o které se s námi rád podělil.

Připravil si pro nás fotografie i videa z různých zásahů. Viděli jsme nabouraná auta, požáry domů i další situace, ke kterým hasiči vyjíždějí. U každého obrázku nám trpělivě vysvětloval, co se stalo, jak hasiči postupovali a s čím se při své práci setkávají. Člověk si při tom uvědomí, jak náročná a zodpovědná jejich práce vlastně je.

Velmi mě zaujalo i připomenutí toho, jak se správně zachovat v případě požáru. Nikdy není na škodu si takové informace znovu osvěžit, protože člověk nikdy neví, kdy se mohou hodit. Pan Blažek nám také ukázal různé druhy hasicích přístrojů a vysvětlil, k čemu se jednotlivé typy používají. Přiznám se, že jsem vůbec netušila, že jich existuje tolik.

Já sama jsem měla spoustu otázek a byla jsem ráda, že jsme se mohli kdykoliv zeptat na to, co nás zajímalo. Pan Blažek odpovídal ochotně a s úsměvem, takže jsme se dozvěděli mnoho nových a zajímavých věcí. Asi nejvíce mě překvapilo, že

kompletní hasičská výstroj váží přibližně čtyřicet kilogramů. Nedovedu si představit, že by v takové výbavě člověk ještě běhal, zachraňoval lidi a hasil požáry. Celá přednáška byla velmi poutavá a myslím si, že se líbila nám všem. Odcházela jsem nejen s novými znalostmi, ale také s ještě větším obdivem k práci hasičů, kteří jsou vždy připraveni pomoci druhým. Patří jim za to naše velké poděkování.

Taneční terapie

Autorka článku: pí. Vilma L. (89 let)

Jedno krásné dopoledne nás přišel navštívit prý mistr tance, pan Veleta. Pro mě to byla velmi příjemná změna. Tanec mám ráda, a tak když mě děvčata z aktivizačního pozvala na tuto akce, ani chvilku jsem neváhala a šla jsem. Pan Veleta je opravdu mistr svého oboru. Předvedl nám několik druhů tanců. Nejprve si s každým z nás podal ruku a potom začal tančit. Byl velmi pohyblivý, plný energie a s každým z nás si zatančil. Dokonce vyzval k tanci i mě, starou dámu. Ani jsem netušila, že mi to ještě tančí. Připomnělo mi to dobu, kdy jsem byla mladá slečna. V Trenčíně na Slovensku se konala taneční zábava, kde jsem potkala šarmantního muže Jirku. Hrál v kapele a hned mě zaujal. Padli jsme si do oka a po několika písní přišel za mnou a vyzval mě k tanci. A jak to dopadlo si ponechám pro sebe. Od té doby, kdykoli slyším hudbu a vidím tanec, vzpomenu si na tento krásný okamžik. Proto děkuji panu Veletovy za nádhernou chvíli plnou hudby, tance a krásných vzpomínek.

Seznámení s moderními technologiemi

Autorka článku: pí. Eva P. (82 let)

V našem domově jsme měli velmi zajímavou přednášku o umělé inteligenci. Zpočátku jsme se tvářili dost nedůvěřivě, je to přece spíše téma ze sci-fi filmů. Ale o tom, že toto téma může být nejen poučné ale i zábavné nás přesvědčil mladý přednášející Jakub se svou asistentkou Zuzanou. Velmi srozumitelně nám vysvětlil, jak AI může pomáhat, např. s vyhledáváním různých informací, o čemkoli si vzpomeneme, a hlavně o důležitosti ověřování informací. Zkrátka o bezpečném používání moderních technologií.

Nechyběly ani praktické ukázky, jak může být AI zneužitelná. My senioři jsme dosti důvěřiví, a právě proto nám Jakub ukázal, jak je zneužití jednoduché. Nejen, co se týče podobizen ale hlavně hlasu.

Největším překvapením byla možnost zavolat na telefonní číslo, kde na druhém konci čekal imaginární hasič Honza – hlasový asistent využívající umělou inteligenci. Mohli jsme sami povídat, klást mu otázky nebo si jen nezávazně povídat.

Honza pohotově odpovídal a reagoval i s humorem. Mnohé svou přirozenou komunikací překvapil. Já jsem si opravdu myslela, že mluvím s opravdovým člověkem. Vůbec mi to nešlo do hlavy.

Setkání ukázalo, že nové technologie nemusí být pouze pro mladou generaci. Přednáška byla poučná i zábavná a já jsem si uvědomila, že AI může být dobrým pomocníkem v každém věku.

Hodinka s uměním

Autorka článku: paní Jana Š. (79 let)

V tomto roce máme téma řemesla, a protože malířství je také řemeslo, pozvali jsme si mezi nás do našeho domova Rudenskou malířku akvarelů, výtvarnici paní Evu Hlaváčovou. Je to velmi elegantní dáma a příjemná umělkyně. Přinesla si s sebou na ukázku spoustu nádherných děl, a krásné na tom bylo i to, že paní výtvarnice k nim velmi poutavě vyprávěla hodně zajímavé romantické příběhy. Na plátně měla zachyceny staré a třeba již neexistující stavby. Některé už zachránit nešlo, jako třeba Hořelická synagoga.

Avšak pokud je někdo, kdo umí tyto památky zachytit včas, historie se neztratí. Paní Hlaváčová maluje nejen krajiny a budovy ale také portréty. Říkala, že nejraději maluje obličeje starých lidí, ti mají ve tváři vepsaný život. Pozorným okem lze zachytit smutek, radost, utrpení, smíření. Hodina strávená s paní výtvarnicí byla opravdu krásně stráveným časem. Její obrazy v nás ještě dlouho doznívaly.

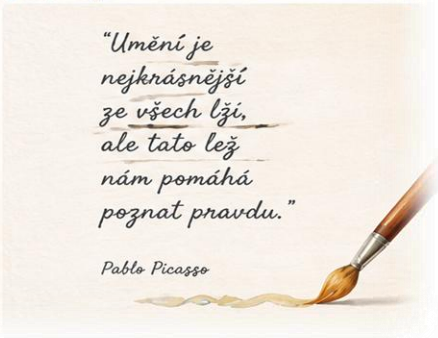

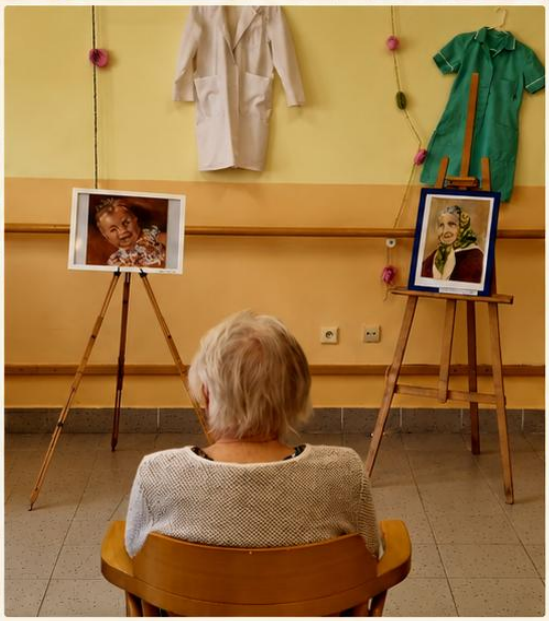

"Umění je
nejkrásnější
ze všech lží,
ale tato lež
nám pomáhá
poznat pravdu."
Pablo Picasso

23 let Domova seniorů Rudná očima našich klientů

Moje tady první velká společenská akce

Autor článku: pan Čestmír N. (82 let)

Zdravím všechny čtenáře,

jsem zde poměrně krátce. Do domova jsem se nastěhoval 1. června a krátce poté jsem měl možnost zúčastnit se oslavy 23. výročí založení této budovy.

Už samotné číslo 23 na mě působilo úctyhodně. Když jsem s dcerou vstoupil do jídelny, kde se oslava konala, byl jsem mile překvapen. Sešlo se zde mnoho lidí, sál byl krásně vyzdobený květinami a plakáty a panovala příjemná slavnostní atmosféra.

S dcerou jsme se usadili do předních řad, abychom měli dobrý výhled. Po chvíli začala hrát kapela, kterou jsem do té doby neznal. Všechno pro mě bylo nové, ale musím říct, že hráli opravdu dobře. Slyšel jsem kolem sebe, jak někteří hodnotili novou zpěvačku a porovnávali ji s tou předchozí. Já jsem si však hlavně užíval příjemnou hudbu a dal jsem si půl sklenky vína. Více si kvůli zdraví dovolit nemohu. Největší radost jsem měl z toho, že se celá akce velmi líbila mé dceři. Několik dam mě dokonce pozvalo k tanci, ale tanec nikdy nebyl mou silnou stránkou, a tak jsem raději zůstal sedět a poslouchal hudbu. Velmi mě potěšilo,

jak srdečně mě ostatní přijali mezi sebe. Přestože jsem zde teprve krátce, měl jsem od první chvíle pocit, že jsem mezi přáteli. Děkuji všem za milé přijetí. Byla to pro mě velmi příjemná zkušenost a těším se na další společná setkání.

Život jde dál

Autor článku: pan Miloslav H. (80 let)

Milý čtenáři,

co vám budu povídat – je mi 80 let a celý život jsem byl mezi lidmi. Rád jsem zpíval a tančil, vyzkoušel jsem nejeden taneční styl. Dnes už je všechno trochu jinak. Když vidím ostatní tančit, nejraději bych se k nim přidal, ale zdraví už mi to nedovolí. Čas zkrátka nelze zastavit a ne všechno, co jsme dříve zvládali, je dnes možné. Přesto jsem si oslavu domova 23. let i ve svých osmdesáti letech užil. Po svém. Netančil jsem ani jsem nebyl nejhlasitější ze všech, ale měl jsem radost z příjemné společnosti, milého povídání a chvílí strávených mezi dámami. A to někdy stačí ke štěstí. Na závěr bych chtěl říct jediné – žijte život tak, jak chcete vy sami. Ne podle ostatních, ale po svém. Každé období života má své kouzlo a vždy stojí za to najít si důvod k radosti.

K radosti stačí málo

Autor článku: pan Josef K. (97 let)

Letošní oslavu výročí našeho domova jsem si opět užil se svojí sestřenicí Zdeničkou, která bydlí hned vedle v domku. Máme k sobě blízko, a tak jsem rád, že můžeme podobné chvíle prožívat společně. Když je člověk ve společnosti někoho blízkého, hned má celý den lepší náladu. Počasí nám letos opravdu přálo. Sluníčko příjemně hřálo, ale nebylo příliš horko, takže jsme si mohli v klidu povídat a užívat si slavnostní atmosféru. K dobré náladě přispělo i výborné občerstvení. Moc mi chutnalo grilované maso a dal jsem si i dobře vychlazené pivo. V mém věku už člověk nepotřebuje velké věci ke štěstí. Stačí příjemná společnost, něco dobrého k jídlu a pití a chvíle, kdy se může zastavit a jen si užívat přítomný okamžik.

Když jsem se kolem sebe rozhlédl, uvědomil jsem si, kolik let už je náš domov součástí života mnoha lidí. Za těch 23 let se tady vystřídala spousta zaměstnanců i klientů, ale jedno zůstává stejné – snaha vytvořit místo, kde se člověk cítí dobře a není na všechno sám. Jsem rád, že mohu být součástí tohoto domova a že jsme společně mohli oslavit další významné výročí.

Přeji našemu Domovu seniorů Rudná, aby se mu i v dalších letech dařilo, aby zde panovala příjemná atmosféra a aby se tu každý cítil vítaný. Ať máme ještě mnoho příležitostí sejít se společně, zavzpomínat, zasmát se a užít si hezké chvíle, jako byla tato oslava.

Koncert v našem domově seniorů

Autorka článku: paní Brigita V. (87 let)

Tak jako každý rok, tak i letos nám přišla v červnu zazpívat žáci ZŠ Rudná, pěvecký sbor TAKTUS. Letošní ročník byl však jiný než předešlé. V době konání koncertu nám v domově nefungoval výtah na oranžové patro, ale naše děvčata oranžové po domluvě s paní učitelkou koncert uspořádaly ve vstupní hale. Část klientů seděla v přízemí u vstupní haly a nás z oranžového patra vyvezli a vše jsme viděli ze shora. Připadali jsme si jako na balkoně divadla, a to bylo pro nás to zvláštní. Vidět svět ze shora. Žáci nám zazpívali a zahráli písničky, skladby, které se během roku naučily na závěr jsme si zazpívali společně naše lidové písně, a to je na koncertě to nejhezčí. Pro mě byl koncert výjimečný i v tom, že mě na něj doprovodila dcera a také si s námi zazpívala. A co říct na závěr. Asi to, že jsem si červen užila, protože pro nás a naše rodiny Domov připravil spoustu hezkých akcí a několik milých setkání.

Roland

Zahradnice

Autorka článku: paní Květoslava Z. (89 let)

V červnu proběhla u nás domově přednáška s paní inženýrkou Alenou Heinrichovou, která nás seznámila s historií pěstování muškátů. Jedná se o jednu nejznámějších okenních a balkonových květin. Seznámila nás nejen s pěstováním, ale i s množením semeny nebo řízky. Paní zahradnice nám vše i názorně ukázala. Z přednášky se na konci stalo příjemné posezení, povídání. Paní zahradnice vyprávěla nejen o své práci, ale i zajímavosti. Ze své vesnice. Dozvěděli jsme se, že sama pořádá výstavy muškátů, letos měla 23. Stejně jako jsme slavili i my otevření domova. Během závěrečného posezení jsem se s paní zahradnicí domluvila, že jsme obě pracovaly v JZD Mořina. Já pracovala v zámečku v kuchyni, a paní inženýrka Heinrichová k nám chodila na obědy. Pro mě to bylo velmi příjemné setkání se vzpomínkou na minulost.

Vtipy

- Vrátí se muž domů a vidí svou ženu blondýnu, jak přikládá na zeď mokré ručníky. Zeptá se: „Proč máčíš tu zeď? ”Ale, doktor mi doporučil, abych dávala studené obklady na místo, kde jsem se praštila…”

- Studie říká: "Než chodit do fitness nárazově či ojediněle, je lepší necvičit vůbec". Fakt se mi ulevilo, že to dělám dobře.

- Manželé jdou po ulici. „Všiml sis toho pána, co nás zdravil?" Zeptá se najednou manželka. „Jó, kdo to byl?" „To byl ten, co si mě chtěl před dvaceti lety vzít!" „Aha, tak proto se na mne tak vděčně díval."

- Ptá se matka malého syna po návratu z letního tábora: „Tak co, jaké to tam bylo? Plakal jsi někdy?“ „Já ne, mami. Ale vedoucí plakala pokaždé, když jsem promluvil.“

Hádanky

1. Celý den tluče, a přece ho hlava nebolí. Co je to?
2. Železné tělo, dřevěný hřbet, pod rukama truhláře mění dřevo v hladký svět. Co jsem?
3. Má to dvě nohy, dvě oka, a když se to roztáhne, hned to do něčeho kousne. Co je to?
4. Nemá to křídla, a přece to lítá. Nemá to zuby, a přece to kouše. Nemá to ruce, a přece to stromy láme. Co je to?

***Správné odpovědi naleznete na poslední stránce našeho čtvrtletníku.**

Na shledanou v příštím vydání

Autoři článku: Kristina, Jitka a Dana, aktivizační pracovnice

Každé roční období přináší nové zážitky, setkání i vzpomínky. Jsme rádi, že jsme se o některé z nich mohli podělit právě prostřednictvím našeho čtvrtletníku. Věříme, že společně prožité chvíle nám budou dělat radost ještě dlouho poté, co se stránka tohoto vydání uzavře.

Děkujeme všem klientům, rodinným příslušníkům, zaměstnancům i dobrovolníkům, kteří svým přístupem a ochotou přispívají k příjemné atmosféře našeho domova. Právě díky vám je Domov seniorů Rudná místem plným života, přátelství a vzájemné podpory.

Přejeme vám mnoho zdraví, klidných dnů a spoustu důvodů k úsměvu. Těšíme se na další společná setkání a na shledanou v příštím vydání našeho čtvrtletníku.

***Správné odpovědi: 1) Kladivo, 2) Hoblík, 3) Nůžky, 4) Vítr**